

A fekete sajtól a bivalytejből készült ínycségekig

II. sajtmustra Marosvásárhelyen

Fotó: Nagy Tibor

A Magyar Termék nagydíjas Petry Látványműhely és Múzeum szervezésében került sor tegnap a második sajtmustrára. A Rákóczi lépcső alatti kis utcában Erdély különböző részeiről nyolc termelő igen gazdag és változatos kínálatlal várta a vásárlókat: tehén-, juh-, illetve bivalytejből készült lágy, friss, füstölt és érlelt sajtokat kínáltak.

Menyhárt Borbála

Már a délelőtti órákban zsúfolásig telt vásárlókkal a Rákóczi lépcső alatti kis utca, mindenik asztalnál kóstolni is lehetett, hogy a vásárló az ízléséhez legközelebb álló sajtot tesse a szatyrába. Zömében Maros, Hargita és Kovászna megyéből érkezett, hagyományos technikával dolgozó termelők sorakoztatták fel ínycségekné számító sajtaikat, jó látni, hogy Erdélyben egyre több az őstermelő, a kis családi vállalkozás, amelyek a saját állataik tejét kézművestechnikával dolgozzák fel, és állítanak

elő belőle ízletes, jó minőségű termékeket.

A rendezvény főszervezője, *Pápay Kamilla* lapunknak elmondta, tavaly szervezték meg az első sajtmustrát, ami rendkívül népszerűnek bizonyult mind a termelők, mind a vásárlók körében. Ezért döntöttek úgy, hogy lesz folytatás. A sajtmustra célja, akárcsak a hagyományos helyi termékek vásáráé, hogy felkarolják a termelőket, lehetőséget biztosítsanak számukra termékeik értékesítésére. – Szerencsére egyre

(Folytatás a 2. oldalon)

Előfizetőink figyelmébe!

A húsvéti ünnepek miatt áprilisban **KEVESEBB A MUNKANAP, ne feledjék IDŐBEN megújítani az előfizetést!**
Telefon: **0742-828-647.**

„Egy egyenesebb gerincű nemzedékben bízom”

Egy igazán megrázó, a kortárs darabok között ritka tematikával rendelkező előadást mutattak be szombaton a Spectrum Színházban. A Döbrentei Sarolta által jegyzett, Sára asszony címet viselő produkció további érdekessége, hogy a budapesti Nemzeti Színházzal közös koprodukcióban készült, az előadásban egyaránt fellépnek a fővárosi teátrum és a marosvásárhelyi magánszínház művészei, rendezőjeként pedig Vidnyánszky Attilát, a budapesti Nemzeti Színház vezérigazgatóját üdvözölhetjük.

3.

Hegedűs a háztetőn

Április 7-én, vasárnap du. 6 órától a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Nagytermében a nagyváradi Regina Maria Színház vendéglőadásaként tekinthető meg Sheldon Harnick – JerryBock – Joseph Stein: Hegedűs a háztetőn című nagy sikerű musicalje.

5.

OPTICA OPTOFARM
A látás szakértője

Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupilatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk plasztik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/265-205
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282
- ▲ A Danubius Hotelben. Tel. 0742-100-323

ÁPRILIS

6., szombat

A Nap kel
6 óra 53 perckor,
lenyugszik
19 óra 57 perckor.
Az év 96. napja,
hátravan 269 nap.

Isten éltesse!

Ma **BÍBORKA** és **VILMOS**,
holnap **HERMAN** napja.
HERMAN: a germán Her-
mann névből származik, amely-
nek jelentése hadsereg + férfi.

IDŐJÁRÁS

Változékony idő

Hőmérséklet:
max. 19 °C
min. 7°C

VALUTAÁRFOLYAM

BNR – 2019. április 5.

1 EUR	4,7508
1 USD	4,2303
100 HUF	1,4796
1 g ARANY	175,3574

Erdélyi Gyopár

Korhatár nélküli pályázatot írt ki az Erdélyi Kárpát-Egyesület napjára az Erdélyi Gyopár. Arra buzdít a kiadó mindenkit, hogy énekelje meg a turistaságot, gyűjtse régi, természetjárásról szóló dalokat, vagy szerezzon új zenét egyedül vagy csapatával. Részletek az idej EKE-napi pályázatról a Gyopár legfrissebb számában olvashatók. Ugyanítt bőséges kínálatát hozzák a természetben töltött idő lehetőségeinek, a tizenötödik EKE-gyermekversenyéről sem feledkezve meg. Szovátafürdő – a Sóvidék gyöngye címmel olvashatunk részletes tájékoztatást arról a gazdag térségről, amely az idej, XXVIII. EKE-vándortábor helyszínül szolgál. Szováta bemutatása mellett folytatódik a táboritúra-lehetőségek ismertetése, így Maros megyei kastélyokhoz és az Istenzékére is meghívják az olvasókat. A vándortáborban is érdemes észben tartani, hogy díjjal jutalmaznak sikeres fotókat, a VIII. EKEArt fotóbiennálé részletei is olvashatók a lapban. Gazdag a honismereti rovat, ellátogatunk Erősdre, mely egy kultúra bölcsője, számba vesszük a székelyföldi Sissi-emlékeket, a Hazajárókkal pedig Háromszékről Csángóföldre kirándulhatunk. A Borvizeink, gyógyvizeink sorozat legújabb részeként kerül terítékre egy tusnádfürdői séta Bányai Jánossal, a gombákhoz értők a pöfetegek világába hívnak, de még a tavaszi galaxisok sem elérhetetlenek annak, akinek jó idegenvezetői vannak. Multidézés kapcsán három témára is felhívják az olvasók figyelmét: olvasás örömmel a Túra Daradics Panni néni emlékére a Melegárokba című cikket, csodálkozzanak rá egy régmúltból származó kéziratra, és töprengjenek el, mekkora csoda, hogy a világ még tartogat titkokat. Ezek egyike Czárán Gyuláról, a turistaapostolról szól, aki pedig kinyitja a rejtélyes emlékkönyvet, nem más, mint Nyisztor Miklós túratárs. Természetjárás, honismeret, környezetvédelem – akit e három témakör egyáltalán nem érdekel, még annak is ajánlják az Erdélyi Gyopár idei második számát.

Fotó: Nagy Tibor

(Folytatás az 1. oldalról)

bővül azoknak a termelőknek a száma, akik kézműves sajtot állítanak elő, az utóbbi években több olyan színvonalas képzésre is sor került, amelyek segítséget jelentettek az erdélyi termelőknek a fejlődésben. Ennek látjuk az eredményét, az elmúlt négy-öt évben sokat fejlődött ez a terület – mutatott rá a főszervező. Mint mondta, annak ellenére, hogy minőségi termékeket állítanak elő, a gazdák nagy részének az értékesítés gondot okoz, hiszen egy kistermelő hiába állít elő jó minőségű sajtot, nem tud olyan mennyiséget, állandóságot biztosítani, amit egy nagyobb üzletlánc vagy étteremlánc elvár. – Sokan panaszkodnak arra, hogy itthon nehézkes az értékesítés, és el kell menniük akár a Kárpátokon túlra, hogy eladhassák. Ezért jó lehetőség számukra ez a vásár, hogy itthon is népszerűsítsék termékeiket – tette hozzá. A vásáron két nagyobb vállalkozás, a mezőpaniti *Therézia sajtgyár*, valamint a *Torockói sajtgyár* volt jelen, amelyek üzemi szinten állítanak elő ízletes tejtermékeket, a többiek többnyire kisebb családi vállalkozások.

A sajtkülönlegességei által ország-szerte ismertté és elismertté vált *Varga*

István kundi műhelyében készült sajtok iránt ezúttal is nagy volt a kereslet. A hosszan érlelt natúr sajt mellett vörösborsos, csilis-csokis, fekete, konyakos-diós, valamint fűszeres sajtok sorakoztak az asztalán. A fiatal vállalkozó folyamatosan fejleszt, bővíti a termékpalettát, elárulta, hogy a legújabb finomság, amit előállított, egy raclette típusú sajt. Mint mondta, a télen sokat kísérletezett, készített néhány vörös-, illetve fehérborsos sajtot, úgy, hogy a tejszó töltötte bele a bort. A különlegességszámba menő készítmények elnyerték a vásárlók tetszését, gyorsan gazdára találtak.

A Székelyudvarhely melletti Farcádrol érkezett *Sándor Győző és felesége* asztalán rendkívül bőséges volt a választék, a friss ordától a kemény és félkemény, hosszan érlelt sajtokig mindent hoztak. A kínálatban többek között a kaliforniai paprikás és vörös hagymás friss házi sajt, aszalt szilvás, áfonyás, sonkás tekercesek is szerepeltek.

Kézdivásárhely mellől, Nyújtód településről érkezett *Putnoki Csicsó Barna és felesége*, félkemény érlelt sajtokkal, mozzarellaival, medvehagy-

más, csilipaprikás, aszalt szilvás ínycsiklásokkal, valamint egy különlegességnek számító, feketeribizli-borban érlelt sajttal várták a vásárlókat. Az alkalom tiszteletére népviseletbe öltözött gazdasszony, *Margit* elmondta, az ementáli típusú félkemény, érlelt sajt a vásárlók egyik kedvence. A hölgyek és a gyerekek főként a nőies ízvilágú olasz lágy sajtjukat részesítik előnyben.

A székelydályai *Fülöp Szabolcs* jóvoltából bivalytejből készült termékek lehetett megkóstolni, de gazdag volt a kínálat a nyáradszentmártoni *Szöke Timea*, valamint a homoródalmási *Sándor család* asztalán is.

A vásárlás, kóstolás mellett a tejtermékek készítésének a fortélyait is betekintheztek a vásár látogatói, a reggeli órákban érkezett gyerekcsoport kirprobálhatta a parenycakészítést a homoródalmási Fehér Flóra irányításával. Emellett a székelydályai Fülöp Szabolcs asztalánál tejszínt, valamint kétféle ordakrémet állítottak elő a nap folyamán, végig lehetett nézni a folyamatot, és a látogatók meg is kóstolhatták a végterméket.

A hanyagság lett úrrá Marosvásárhelyen

Halmokban állnak a faágak

Fotó: Nagy Tibor

Marosvásárhely már nem a régi! – ez az általános közvélemény, s emiatt nap mint nap bosszankodnak is a jóérzésű, környezetüket tisztelő városiak. A város szemetes, mindenütt az igénytelenséggel, a hanyagsággal és a pontatlanul elvégzett munkával szembesülünk. Évek óta minden tavasszal a kíméletlen facsonkítás miatt panaszkodnak az emberek hiába.

Mezey Sarolta

A történet évente megismétlődik. Azonban idén nemcsak ez okozott kiábrándulást és közfelháborodást, hanem az is, hogy a levágott ágakat óriási halmokban hagyták a fák alatt, a járdák szélén, út menti zöldövezetben, a parkokban, a játszótéren. Hűséges olvasónk jelezte, hogy a kövesdombi Šurianu és a Ion Buteanu utcában több mint egy hónapja ott állnak a levágott ágak, fatörzsek, senki sem megy, hogy összeszedje. A látvány felháborító. Meddig kell várjunk, hogy a város összetakarítsa a saját kezűleg termelt szemetét? Meddig kell még kerülgessük a több mint másfél méter magas fa- és ágrakásokat? – kérdezte.

Pénteken a Ion Buteanu utcában valóban lehangoló látvány fogadott. A fák között az út mentén végig tele volt ágakkal és szeméttel, ami több mint egy hónapja ott áll. A körforgalom közelében üres teherautók álltak, látva, hogy nézelődünk, fotózunk, s meg is szólítottak: nyugtassuk meg a lakókat, elkezdtek a hulladék elszállítását.

– Dolgozunk, csak akadályba ütközünk, a parkoló autók miatt nem tudjuk elszállítani a tele konténereket. Aztán az ágak közé más szemetet is hordtak, azt is el kell szállítsuk – mondta az Atlantis Com Kft. egyik dolgozója. A polgármesteri hivatal által a zöldövezet karbantartására megfogadott céget 25 ezer lejre bírságolta a Környezetvédelmi Őrség, mert a tavaszi fametszés (-gyilkolás) után nem takarította el a hegyekben álló faágakat a város területéről, ami szerződéses kötelezettsége volt. A bírságot csak a felszólítás után rótták ki, miután kétnapos haladékot adtak a szemét elszállítására.

Kérdésünkre, hogy mikor fejezik be a marosvásárhelyi közterületek takarítását, az egyik dolgozó viccesen megjegyezte: borjúnyíráskor! De azt is mondhatta volna, hogy május 40-ben.

NÉPÚJSÁG

ÖNÁLLÓ
MAROS MEGYEI NAPILAP
Kiadja az IMPRESS KFT.
FŐSZERKESZTŐ:
Karácsonyi Zsigmond
LAPSZERKESZTŐK:
Antalfi Imola
Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálósy Pirokska, Vajda György. KORREKTÚRA: Horváth Éva, Kiss Éva.
TÖRDELÉS: Makkai Katalin, Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.
FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. REKLÁMMENEDZSER: Borbély Ernő – e-mail: reklam@e-nepujas.ro, tel. 0742-828-647.
REKLÁM-LAPTERJESZTÉS: Madaras Éva Adrienn, tel/fax: 00-40-(0)265-268-854. APRÓHIRDETÉS: Petres Emilia.
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. Internet: www.e-nepujas.ro E-mail: nepujas@e-nepujas.ro
Telefon: titkárság: 0265/266-780 és tel/fax: 0265/266-270, közönségszolgálat: 0365/410-440, 0265/266-780. Nyomda: Palatino.
A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.
Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben, tel.: 0742-828-647.
Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8-16 óra, péntek: 8-15 óra, szombat zárva, vasárnap: 10.30-14.30 óra között.

6423578000069

ISSN 1220-3475 (print);
ISSN 1584-3238 (online)

SZERKESZTETTE:
KAÁLI NAGY BOTOND
1378. sz., 2019. április 6.

Lászlóffy Aladár

Az élet csendes ars poetikája

*A jóvilág idején jobbak voltunk.
Nagyapó fákat ültetett nekünk,
bár árnyékából idejében szóltunk,
a diójából mi sem ehetünk.*

*Egyetlen csöndes Arany János kéne
s egy Margit, aki mindössze sziget.
De hát Villon óta az utcalányok
másnak mutatják meg a mellüket.*

*Ma aznap lesz és lehet még akármí:
az operettbe való lágykenyér;
s sültgalamb, hogy legyen mire várni,
egy érmelléki tenyerén az ér.*

*Az egyetemes kenyérpírtótól
a szegénylősebb kenyér elpirul.
Húzz csatornát, vezess vizet a tóból –
s ha minden ilyen ügy kudarcba ful,*

*s az iskolába már magadban járhatsz
s lábad nyomában senki nem üget,
végre kizárva: Szigetvár nem párharc,
és Gettysburg, és Koszovó liget.*

Tíz éve, 2009. április 20-án, 71 éves korában hunyt el a Kossuth-díjas költő, író, műfordító, szerkesztő

Bandi Kati alkotása. Április 28-ig látogatható a XXIII. Ariadnae textilművészeti kiállítás a Kultúrpalota földszinti galériájában
Fotó: Nagy Tibor

Beszélgetés Vidnyánszky Attilával

„Egy egyenesebb gerincű nemzedékben bízom”

Vidnyánszky Attila és Szász Anna a Sára asszony próbafolyamatán
Fotók: Eöri Szabó Zsolt

Egy igazán megrázó, a kortárs darabok között ritka tematikával rendelkező előadást mutattak be szombaton a Spectrum Színházban. A Döbrentei Sarolta által jegyzett, Sára asszony címet viselő produkció további érdekessége, hogy a budapesti Nemzeti Színházzal közös koprodukcióban készült, az előadásban egyaránt fellépnek a fővárosi teátrum és a marosvásárhelyi magánszínház művészei, rendezőjeként pedig Vidnyánszky Attilát, a budapesti ősbumutatót követő vásárhelyi premier előtt két nappal a kisebbségi származású, Kossuth- és Jászai Mari-díjas rendezővel, igazgatóval beszélgettünk a bemutatandó darabról, vele kapcsolatosan pedig a tegnap és ma színházáról az elszakított részekben és Magyarországon egyaránt.

Kaáli Nagy Botond

– Ön ugyanúgy kisebbségi környezetből származik, mint mi, a kárpátaljai Beregszász is ugyanúgy fele-fele arányban lakott a többségi és kisebbségi nemzet által, mint Marosvásárhely. Onnan érkezve hogyan látja, van kü-

lönbség a jelenkori magyarországi színházi és a kisebbségi, mondjuk épp az erdélyi színház, illetve színházi módok között?

– Ez egy nagyon összetett kérdés, de ha röviden kell válaszolni, akkor két dolgot hangsúlyoznék. Az egyik a színházi nyelvből adódó különbség. Ahol egy nemzet egy másikkal él együtt, ott a kulturális hatás jól kitapintható: az erdélyire a román, a kárpátaljaiakra a szláv, a délvidékire a szerb, a horvát színházi hatott. A szellemiség szempontjából még sokrétűbb a kérdés, mert ha csak a nemzeti elkötelezettséget tekintjük, ahogyan Magyarországon belül, úgy a külhoni területeken is létezik azt föl vállaló vagy azt éppen teljességgel háttérbe szorító színház is.

– Az elmúlt pár évben történt egy paradigmaváltás-szerű dolog. Elindult Magyarországon egy folyamat, ami aztán ide is átgűrűzött, és amelynek köszönhetően az addig egyeduralgoló nézetek és azok színházi leképeződése megváltozott, illetve folyamatosan változik. Mennyire hatott ez a magyarországi színházra?

– Nagyon.
– Voltak dolgok, amiket azelőtt nem lehetett kimondani, és most ki lehet?
– Igen, és sokkal szabadabb lett a színházi világ attól, hogy nem kell (Folytatás a 4. oldalon)

„Egy egyenesebb gerincű nemzedékben bízom”

(Folytatás a 3. oldalról)

mindenáron egy irányba igazodni. Én végképp amellett vagyok, hogy ne igazodjon senki sehova, hanem szíve és hite szerint alkosson szabadon. Rendkívüli a színházakban a mennyiségi termelés – ebben világviszonylatban is egyedülállók vagyunk, és büszkék lehetünk rá, hogy ilyen sok színház működik –, ám ennek ellenére kevés kiemelkedő, korszakos produkció született az utóbbi évtizedekben. Ennek az okát többek között abban látom, hogy ez a borzasztó és egyfelé húzó megfelelési kényszer a képzési rendszerbe is belekódolódott, és ez örökítődt át generációról generációkra, és az alkotóknak aztán érvényesülésük érdekében meg kell felelniük igazgatók, rendezők, fesztiválszervezők, pályázati kuratóriumok, kritikusok esztétikai és ideológiai elvárásainak. Ez megköt, ez begörcsöltet, ez béklyó. Ennek isszuk a levét már több évtizede. Most szabadabb a magyar színház, ezt határozottan állítom. Egy egyenesebb gerincű nemzedékben bízom, amely már jelen van, és a szárnyait bontogatja. Őket kell segíteni, hogy a szabadságukat megőrizhessék...

– Gondolom, hogy ezen körülmények között a Nemzeti Színház szerepe is újra kihangsúlyozódik, avagy újra megtalálja eredeti rendeltetését. Mi most a szerepe a budapesti, úgymond nagybeteűs Nemzeti Színháznak, és mi lenne a szerepe a kisebbségi közösségekben létező nemzeti színházaknak?

– A Nemzetinek lényegét tekintve mindig ugyanaz volt a szerepe és a feladata az 1837-es alapításkor és most, 2019-ben is. A Nemzeti a nemzet színháza, egy önmagán túlmutató spirituális hely, amely a kultúrát bartóki, kodályi módon értelmezi, vagyis egyszerre nemzeti és nemzetközi, merít a hagyományból és korszerű, mindig újra- és újraértelmezi önmagát és viszonyát ahhoz a közösséghez, amelynek vezető intézménye. Hitet, erőt kell sugározni és adjon a hétköznapokhoz, segítenie kell megélni azokat. A színháznak nem csupán nyomorúságos, gyarló voltunkkal kell önmagunkat szembeállítania. A német színház erőteljes hatására az utóbbiról szólt az elmúlt harminc év. Ha ennek a kizárólagossága a trend, akkor ez káros. Ennek a színházi felfogásnak is van létjogosultsága, de másfajtanak is. Esztétiká-

ját tekintve mára úgy tűnik, ez az irány kifeladt. Arról pedig, hogy ez a világlátás mennyire járult hozzá ahhoz, hogy egy-egy nemzeti közösség kulturálisan és mentálisan is gazdagodjon, épüljön, nagyon sokat lehetne beszélni.

– Gondolom, ennek a változási és változtatási igénynek is tudható be, hogy a budapesti Nemzeti az utóbbi pár évben sokkal többet jár az elszakított területekre. Ez tudatos szerepvállalása a színháznak?

– Egyértelműen. Évente 20-30 alkalommal kelünk útra különböző produkcióinkkal, a Vitéz lélek című előadásunkkal az elmúlt években bejártuk az egész Kárpát-medencét. Csíksomlyón 25 ezer néző előtt játszottuk a Csíksomlyói passiókat. A Nemzetiben fogadunk külföldi színházakat, a Madách Nemzetközi Színházi Találkozókon (MITEM) pedig az elmúlt öt évben Erdélyből a sepsiszentgyörgyi, a szatmárnémeti, a marosvásárhelyi, a székelyudvarhelyi teátrum, Szerbiából az újvidéki magyar társulat is vendégszerepelt már, idén a komáromi színház érkezik Szlovákiából. Keressük a koproduk-

ciók lehetőségét is – mint ahogyan ez a Sára asszony esetében a vásárhelyi Spectrum Színházzal meg is valósult. Ma a budapesti Nemzeti Színháznak ez a tevékenysége – vagyis a külföldi területekkel való kapcsolattartás – az egyik alapfeladata. Abban, hogy ezt így gondolom, és hogy megpróbáljuk ezt a szellemiséget egy olyan nagy intézmény, mint a Nemzeti mindennapi működésében érvényre juttatni, nagy szerepet játszik, hogy Beregszászban kezdtem el a színházi működésemet. Valamikor a '90-es évek közepén, amikor a mi kis történetünk ott Kárpátalján elkezdődött, azt nyilatkoztam egy interjúban, hogy én elsősorban színházat akarok csinálni. Ma már szégyellem ezeket a szavaimat. Évek teltek el, amíg megértettem, hogy számunkra nem a színházcsinálás csupán a cél. Ez egy eszköz, amellyel azt a kis közösséget szolgálhatjuk, amelyből származunk, amely eltart bennünket. Amikor ezt megértettük, értelmet nyert a sok szenvedés is, amivel azok között a nyomorúságos körülmények között dolgoztunk úgy, hogy eközben nem tettünk engedelményeket a művészi elképzeléseinkből.

Beckett, T. S. Eliot, Boccaccio, Csehov, Shakespeare, Illyés Gyula és Juhász Ferenc műveit játszottuk, mi neveltük ki a saját közönségünket. Megértettük, hogy ezzel tudjuk építeni és erősíteni a közösségünket, azokat, akik ott maradnak a szülőföldjükön. Én eljöttem, de a felelősségem a Nemzeti igazgatójaként még nagyobb.

– Mindez jó rávezetés a Sára asszonnyal kapcsolatos kérdéskörre is. A színpadra alkalmazás motivációja nem pont ez volt? Annak megmutatása, hogy a sorozatos tragédiákkal is elbíró, azokon felülemelkedő és magát nem hagyó pozitív akaratosság eredményeként megszületik a remény és még annál is több? Ez akár egy szimbólum is lehetne.

– Nyilván az is. Azoknak a sorscsapásoknak a legtöbbszörét, amelyet a nemzetünk elszennvedett, valószínűleg meg is érdemeltük. De ezeknek köszönhetően kialakult bennünk az a képesség, hogy újra és újra felálljunk, és nekilássunk az építkezésnek, a gyarapodásban reménykedve. Amikor 2013-ban átvettük a Nemzeti vezetését, a nyitóelőadás éppen ezért Tamási Áron példázata, a Vitéz lélek volt, amely az első világháború utáni újrakezdésről szól. A Sára asszony is ezt példázza. Egy kis faluban vagyunk, a 19. század elején, ahol egy házaspár sorra veszíti el a gyerekeit, hét temetésen vannak már túl, amikor újra születik egy gyerekük. Ám ebben a családban a születés nem az öröm, hanem a gyász eljövételét jelenti. A darab arról szól, miként lehetséges ennyi fájdalom és szenvedés feldolgozása, hogyan tud két ember, férj és feleség kitaranni egymás mellett, miként tér vissza a hitében megrendült Sára a hithez, amikor ez a gyerek világra jön. Itt ér véget az előadás, de mi, nézők tudjuk, hogy ez a gyermek életben marad, és a magyar irodalom egyik legfontosabb alkotója válik belőle: Arany János. Az egyéni sors egybefonódik a tágabb közösségével. Sára asszony emberfeletti kitartásának, hitének jutalma ugyanis az egész nemzeté lesz.

– Ezt a hitet milyen jellegű előadásban láthatja a közönség?

– Döbrentei Sarolta drámája realista szöveg, de a színpadon a rám jellemző költői látásmód érvényesül. Sarolta filmek dramaturgiaként ismert, és ez a szöveg is filmforgatókönyvnek íródott, sok helyszínnel, időbeli ugrásokkal. Úgy érzem, sikerült lefordítani ezt a filmes látásmódot a színpadra úgy, hogy egyszerre látjuk Sáraék otthonát, a falut, a temetőt, megjelenik a magány és a közösség is. Végigjárunk egy egész évet, és több történetzálát mesélünk egymással párhuzamosan, használjuk Arany balladái elbeszéléstechnikáját is. Azt remélem, hogy a néző is végigjár egy utat, amely katarzisz vezet.

To reach that song, avagy a musical vonzásában

Annak ellenére, hogy máig sem egyértelmű, hogy a musical önálló zenei műfaj, vagy csupán színházi kifejezési forma, kétségkívül egyre nagyobb a közönségsikere. A színház történelemében – mindamellett, hogy a színház megjelenése óta jelen van a zene, a tánc és a próza a színpadon – eredetét az 1700-as évekig vezetik vissza.

Vajda György

Megjelenése és világsikere egyértelműen Amerikához, a New York-i Broadway színházhoz kötődik. S talán annak köszönhető népszerűsége, hogy a musicalek zeneszerzői sikeresen ötvözik a 20. századi, igen népszerű dzsessz-, pop-, majd később rockzenei elemeket a nagyrészt amerikai életstílust bemutató, gyakran happy enddel végződő történeti narrációval. Az igazán nagy sikerű musicalek az 1950-es, 1960-as években születtek, amikor a második világháborút követően a tönkretett és ideológiailag kettéosztott Európához viszonyítva Amerikában jó volt élni. Bár voltak ebben az időszakban nagyobb horderejű társadalmi konfliktusok – mint a vietnami és a hidegháború, a civil polgárjogi mozgalmak –, a gazdaság viszonylag stabil volt, gyorsan fejlődött. Majd jött a hippikorszak, a szexuális forradalom, a szabadság és a valós demokrácia megerősítése a diktatúrák által behálózott (nemcsak Kelet-Európában) országok ideológiájával szemben. Teret nyert a rock and roll, dübörgött a rock, Woodstockban nagy buli volt, félmillió fiatal dagonyázott a sárban három napig. Nem kellett a dráma, a mély társadalmi kérdéseket taglaló előadások. Megjelentek a színházművészet kísérletező műfajai. A

kor divatos zenéje révén tolmácsolva, show-elemekkel fűszerezett táncos produkciók üzleti sikere biztosított volt. Elég, ha az 1957-ben bemutatott West Side Storyt vagy az 1964-es My Fair Ladyt, majd a Rado-Ragni-MacDermot szerzőhármas által 1969-ben színre vitt Hairt, az 1966-os Kabarét említjük. Aztán ott van az 1975 óta a legtöbbit játszott Chicago. Majd ugyanabban az évben bemutatták a Tánckart. Nem hagyhatjuk ki a londoni West End – a mai napig is műsoron tartott – producióit, mint az Andrew Lloyd Webber alkotta Jézus Krisztus szupersztárt (1970), a József és a színes, szélesvásznú álomkabátot (1968), aztán folytathatjuk a felsorolást az operaház fantomjával (1986), a Macskákkal (1981), az Evitával (1976), amelyek azóta sem vesztek népszerűségükből. Harminc éve tartják műsoron töretlen sikerrel A nyomorultakat (1985), s ugyanígy örökzöld Gérard Presgurvic musicalje, a Rómeó és Júlia (2001). Az is jó, hogy hazai (magyar nyelvtérleten) téren is születtek már a műfaj klasszikusainak számító alkotások, mint a Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról, vagy Szőrényi-Bródy István, a királya, A padlás, A dzsungel könyve stb., hogy csak a közismerteket említjük.

A napokban a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem is izelítőt adott belőle a Művészeti maraton fesztiválon (Festivalul maratonul de artă). A To reach that song című előadásban nemcsak a román és a magyar tagozatos szín- és táncművészek mutatkozhattak be e műfajban, hanem lehetőséget kaptak teatrológus, dráma és rendező szakos diákok is, akik – Strausz Imre István és Cristina László tanárok (akik zongorán kísérték), valamint Felicia Dalu koreográfus irányításá-

val – személyvényeket mutattak be a korábban felsorolt alkotásokból. A siker garantált, hiszen a diákok igyekezetén túl, nálunk is igény van – főleg a fiatalok körében – musicalre, rockoperára. A próbálkozás azért is dicséretre méltó, mert mindamellett, hogy a musical „könnyű” műfajnak tekinthető, egyáltalán nem egyszerű színpadra állítani. Először, mert kiváló hangigot, táncművészeti és prózai előadói készséget igényel, másrészt nem egészen egy hónap állt rendelkezésükre. Kiválóan helytálltak a diákok. S ha voltak is bakik, talán annak is betudható, hogy nem igazán összeszokott, színpadképes előadók álltak közönség elé, de ettől eltekinthetünk, mert egy-egy ilyen táncos, zenés produkció előkészületei – a profi színházakban – több hónapig is eltarthatnak. Az előadás azt is igazolta, hogy a diákok között vannak kiváló tehetségek, akik már a felkészülés ezen fázisában is megállnák a helyüket bármely zenés színházban. S talán emiatt is gondolkodhat az intézet azon, hogy időnként mind a magyar (ahol van), mind a román tagozaton musical osztályt is indítson. Van tájainkon „nyersanyag” bőven. Ezt igazolta az előadás is, s a közönség visszajelzése is bizonyítja: érdemes foglalkozni ezzel. Csak hát a hazai produciókat nem kell és nem szabad a Broadwayen, a West Enden bemutatott és több évtizedig műsoron tartott, világot járt előadásokhoz hasonlítani. Ott – a műfaj őshazájában – egy egész iparág fejlődött ki, amely lehetővé teszi a produciók előadását, műsoron tartását, sőt tudomásom szerint a West Enden vannak színházak, amelyek a bevételekből nagy summákat ajánlanak fel újabb szerzeményekért. Mi több, a színészválogatás is a világ több nagyvárosában tartják. Ez más világ. Nálunk, annak ellenére, hogy

az említett musicalek bármelyikére lenne közönségigény, mégsem garantált a kasszasiker. A szerzői jogdíjak, az ezt megadó irodák feltételei, a produció költségei (színpad, hang- és fénytechnika, nagyszámú előadó stb.) miatt majdhogynem lehetetlen eladható áron kínálni egy-egy zenés előadást. Ezért dicséretre méltó, hogy némelyik erdélyi színház – köztük a marosvásárhelyi is – műsorra tűzött és játszott musicalt. Ennél talán nagyobb az egyetem Stúdió színházában bemutatott összeállítást

színpadra állító tanárok érdeme, akik az „utánpótlásból” válogatva vállalták a megmértetést. És kiemelendő a diákok erőfeszítése is, akik bizonyítják, hogy tehetségből nincsen hiány. Ezért jó lenne, ha a színházcsinálókat nálunk is befektetésként támogathá az üzleti világ, és fantáziát, lehetőséget látna egy-egy ilyen produció színpadra állításában, akkor talán sikerülne tájainkon is gyakrabban játszani ezt a kortárs műfajt, és nem csak. Odaát a show-business jól működik...

Vendéjgáték a vásárhelyi Nemzetiben

Hegedűs a háztetőn

Április 7-én, vasárnap du. 6 órától a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Nagytermében a nagyváradi Regina Maria Színház vendéglőadásaként tekinthető meg Sheldon Harnick – Jerry Bock – Joseph Stein: *Hegedűs a háztetőn* című nagy sikerű musicalje. Az előadásban közreműködik a kibővített nagyváradi Hakeshet Klezmer Band. Az előadás főszereplője a Liviu Rebreanu Társulat UNITER-díjra jelölt színművésze, Richard Balint.

Amint azt a produció ismertetőjében olvashatjuk, a Sólem Aléchem által írt, Tevje lányai című elbeszélés nyomán készült *Hegedűs a háztetőn* minden idők egyik legsikeresebb musicalje. A színdarab Tevje

tejtermelő életének néhány mozzanatát meséli el, aki a hagyomány iránti tiszteletből – amely mindenható az Anatevka nevű orosz falucska zsidó közösségében – minden erejét latba vetve meg kívánja tartani családjá egyességét. Bár Yente, a település kerítője megfelelő partit keres az öt lánygyermekét számláló család három nagyobbika számára, Cejtel, Hódel és Chava saját választását részesíti előnyben, és szerelemből megy férjhez, egyre jobban eltávolodva így a hagyománytól. A régi világ feloldódása azt a nagyobb közösséget is érinti, amelyben Tevje és felesége, Golde szegény családjá él: a falu zsidó közössége egy cári rendelet alapján kitelepítés célpontjává válik, ezért erőszakkal kilakoltat-

ják őket a szülőfalujukból. Olyan vándorútra kényszerülnek, amelynek vége beláthatatlan. E kitelepítés történelmileg hiteles tény, az 1880-as években történt Nyugat-Oroszországban, és az ott élő zsidó közösségek feldarabolásához, szétmorzsolódásához vezetett. Csodával határos módon azonban a pogromnak egy homlokegyenest ellentétes hatása is volt: a zsidók visszatértek hagyomá-

nyos értékeikhez. Az előadás magyar nyelvű felirattal követhető!

Szereposztás – Richard Balint, Ioana Dragos Gajdo, Angéla Tankó, Mihaela Gherdan, Adela Lazăr, Alina Leonte, Georgia Căprărin, Anca Sigmirean, Carina Bunea, Elvira Rimbu, Daniel Vulcu, Pavel Sîrghi, Răzvan Vicoveanu, Ciprian Ciuciu, George Voinescu, Alexandru Rusu, Andrei Fazekas, Florian Silaghi, Emil Sauciu, Gabriela Codrea, Corina Cernea, Adrian Locovei, Mirela Niță-Lupu, Sorin Ionescu, Igor Lungu, valamint: Zentania Lupșe, Anda Tămășanu, Denisa Vlad, Lucia Rogoz, Andrada Ciocan, Ecaterina Hannel, Georgeta Fazecas, Amalia Dan, Mariana Negrean, Daliana Negrean, Roxana Selegean, Eugen Neag, Florin Adames, Dumitru Cora, Vasile Mircea Dărăban, Ciprian Dinicu, Cosmin Cioara, Cristian Seghedi, Daniel Sandro, Liviu Moldovan, George Ștreng, Nicolae Segărcăeanu, Ciutak Miklos, Radu Sfăt.

A kibővített Hakeshet Klezmer Band zenekar közreműködésével: Levi Nicolae – hegedű, Pîntea Ion – klarinét, Boboia Marian – harmonika, Pop Ilie – harsona, Trendler Iosif-Vasile – dobok, Seidler Andrei – ütőhangszerek, Chelu Florian – basszusgitár, Boros Petru – nagybőgő. Rendező: Korcsmáros György. Dizslettervező: Vioara Bara. Jelmeztervező: Amalia Judea. Fordító: Antoinette Ralian. Koreográfus: András Lóránt. A rendező munkatársa: Meleg Vilmos. Koreográfusasszisztens: Daniel Titi Sandro. Kórusvezető: Ilco Ovidiu. Karmester: Ari Nagy Sándor.

Jegyek válthatók a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Kulturpalotában működő jegyirodájában (telefon: 0372-951-251) és a színházi jegypénztárban (telefon: 0365-806-865), valamint online, a www.biletmaster.ro honlapon. (Knb.)

Pista bácsi kiment a kertbe

Sebestyén Mihály

Ez egy példamondat. Van alanya, és állítunk is valamit, nevezetesen azt, hogy Pista (nevű egyén), a bácsi jelzővel felöltözötve, meg egy kis hátára vetett lajbjiban kiment a kertbe. A kert az a hely, amely meghatározta egykor a házat, amely csak a mondat háttérében áll egymagában. Ez az utóbbi állítás tulajdonképpen mára (már a tegnap is) hamis (volt). Majd meglátjuk, mi okból. (Figyelem, jövő idő, de inkább a múlt siratása.)

Szóval Pista bácsi kiment a kertbe. Bővített mondat, szükített kert. Ugyanis helyesebb, ha azt az állítást kockáztatjuk meg – kockázatmentesen –, hogy Pista bácsi kiment volna a kertbe, ha még lett volna kert. Annak idején, amikor elegendő pénze összegyűlt – kimondhatatlanul keserves spórlások, ön- és családcsontkítások közepette –, akkor éppen volt egy eladó kertés ház a Malom utcában, amely megfelelt a család és közvetlenül Pista bácsi igényeinek. Két szoba és hall (előszoba), fürdőszoba – átalakítással, a konyhából és a kamrából lecsípve, összerántva; három lépcső vezetett fel a bejárati ajtóhoz. Előtte volt egy kis korlátolt tér, ahová ki lehetett tenni egy széket, ha az ember faricskálni akart valamit. Padlás és pincészerűség, amit azért soha nem lehetett használni, állott benne a lé, a malomvíz, ahogyan Pista néni mondotta volt klasszikus tömörséggel. Pista néni már csak ilyen tömören fogalmazott, ha nem akarta, hogy a vérnyomása megugorjon, és akkor aztán mehetett vissza Mónay doktorhoz a begyógyászatra. Az I betűnek a szóban – Pista néni vélekedése szerint – semmi keresnivalója sincs, ugyanis a kórház dolga a begyógyítás és nem a belügyekbe való beavatkozás. Azokban az években, a mondott családtól függetlenül és őket figyelmen kívül hagyva, az járta, hogy nem szabad a belügyekbe beavatkozni a külföldieknek, mert az káros az ország egészségére, ámbátor az ország egyáltalán nem volt egészséges. Sokan leléptek, kimenekültek ebből a fertőből, de Pista bácsi és néni, valamint a Pista fiúk (Géza és Zoli) maradtak, mert volt egy kertés házuk a Malom utcában, és végre a városban élhettek.

Igaz, csak a város szélén, egy olyan helyen, ahol csak a minap vagy tíz éve jelölte

ki a városi főmérnök az utca vonalát és irányát, a járda még nem volt lekövezve, csupán a járművek részére fenntartott úttest, de már sokan kiültettek a járda szélére, a házuk elé virágokat, és Pista bácsi két kis fenyőt is, amit a Hargitán ázott ki. Eddig nem üzent be a havas, hogy hiányzik neki az a két luccsemete.

Pista bácsi két fia, Géza és Zoli – ebben a születési sorrendben –, de még a szülők, Pista bácsi és Pista néni sem beszéltek egyetlen idegen nyelvet sem, értendő ezalatt valami tisztességes világnyelv, holott éveikig tömték beléjük az orosz, ráadásul egy volt hadifogoly, aki Krasznodarszkban tanulta meg a fogolytábori orosz, amelyben a felszólító (parancsoló) mód volt a leggyakoribb igelalak, és a tanár véletlenül a Pista bácsi apjának volt ifjabb fogolytársa ugyanabban a nagy táborban, ahol legalább ötezer magyar (de nem csak) fogoly éldegélt, amikor békét hagytak nekik, amikor nem fagyott, és amikor lefeküdtek este, de a Pista bácsi apja hasatfúst kapott (népiesebb nevén hagymázt), és nem tért haza a szovjetektől. Éppen ez a tanár adta hírül Pista bácsi anyjának, ős-Pista néni, akit melleleg Sárának hívtak az egész utcában, a Felszegen, a férje halálhírére.

Aztán valahogyan kapcsolatban maradt ezzel a tanárral (nevezük Török Lajos tanárnak), aki segített, hogy Pista bácsi, akkor még Pistuka, csak később lesz Pista bácsi a Malom utcában, ahol harminchárom éve lakik folytonosan, kivéve mikor a kórházban volt operálva kizáródtól sérvvel, és egyszer mind a négyen Mamaián nyaralhattak a szakszervezet jóvoltából ingyenjeggyel, ami a fizikai dolgozóknak előnyösen járt. Ugyanis a hetedik elvégzése után Török tanár úr adott Pistukának néhány ingyenes matekleckét, és így bekerülhetett a szakiskolába, mely szép hagyományokra tekinthető vissza (ha éppen akart és akadt szabadideje az önelmékezésre), ahol géplakatos szakmát tanult, aztán elhelyezkedett – jobban mondva kihelyezték – a helyi envy- és műmégzaggyárba karbantartó lakatosnak, minden tiltakozása dacára, aztán haladt szépen felfelé, vízszintesben a munkacsarnokokban naponta és a ranglétrán a szakmunkásságig, és egyszer szinte csoportvezető lett, de aztán meggondolta magát a gyár vezetősége, személyesen Telbis elvtárs, mondván, hogy maga Pista bácsi elvtárs nem tagja az alapszervezetnek, ezért nem foglalhat el felelős beosztású vezetői állást. Pista bácsi elvtárs beletörődött, és egy este megvárta Telbis elvtársat a Görbe utca és a Varga Katalin utca sarkán, ahol a Nyárszóhoz címzett korcsma állott, és meghívta egy sorra a szeretőjével karonfogva betérő Telbis elvtársat, gyáron kívül urat, amit Telbis elvtárs nem fogadott el, ekkor Pista bácsi, maga sem érti, mi jött rá, pedig csak meg akarta tudni a valódi okot, miért nem lehet a mézgahuzagoló csoportvezetője, fejbe vágta egy sörösüveggel. Egyik sem tört el vagy be, de Pista bácsi ellen a rendőrség járt el, és kapott három hónap felfüggesztettét. Fogalma sincs még ma sem, már elévült-e a felfüggesztés, tény, hogy Telbis elvtárs elköltözött a fővárosba vagy Brassóba, azt ő nem tudja, de azóta volt némi respektusa a melósok között.

Pista bácsi nem korcsmazott, nem vonzotta az esti álldogálás a pult mellett vagy az asztal körül, sokkal jobban szeretett a kertben üldögélni vagy a néhány ágyásnyi salátát és retket kapálgatni. Nem, odahaza a faluban nem volt se kertjük, se földjük, a Felszegen ők a legszegényebbek közé számítottak; ős-Pista bácsi bejárt a közeli városba dolgozni, építkezéseken segédmunkált. Minden hét végén hazavitt egy téglát, amit aztán letett a ház és a

tyúktól közé járdának. Ebben nem különböztek a falu módosabb kisállattenyésztőtől.

Pista bácsi kiment volna a kertbe, hogy el-tűnjön sokadszorra sorsáról, amely nem volt se jó, se túlságosan kegyetlen, csupán az övé volt, már régóta nem rendelkezett valós összehasonlítási alappal, amióta nyugdíjba vonult, elmagányosodott, bár olvasott újságot, nézett híradót. Marasztalták volna a gyárban, szükség volt egy rátermett emberre, akinek nem kellett sokat magyarul, aki teljesítette a napi tervet, de soha nem repesztett túl az illendőség – józan ész, betyárbecsület – határán, nem gázsulált a vezetőségnek, tudjuk, az a sörösüveges támadás nem volt tévedés vagy véletlen, mindenki meg volt győződve, hogy a gyár a kollektív véleményének sűrítőanyaga volt Telbis elvtársról, feje iránt stb. Menni akart a kertbe.

De nem volt kert. Azaz csak két méter távolság választotta el a háza mögé beépített, becsúztatott tömbháztól. Egy tizemeletes, csupa háromszobás lakásokból álló toronyépület, amely elfogta előlük délutánonként a napot. Súlyos árnyék vetült a házra, megfojtotta a kertet, az életet. Igaz, a földszintiek és az első emeleten lakók Pista bácsi házát látták, kizárólag Pista bácsi házát életnagyságban, és a megsűfolt, elmetszett kert csonkját. A szobáik sötétek voltak, nem voltak olyan szerencsések, mint akinek kilátásuk nyílt a napnyugtára, amit viszont Pista bácsi soha többé nem láthatott a kertjéből. Ki sem volt érdemes ülni, mert a blokkosok belétek az ember gyomrába, szájába, ráloccsinhatták a felmosóvizet. A blokklakók rendetlenek voltak és idegenek a Malom utcától. (Hivatalosan a lakótömb nem is a Malom utcában állott, hanem a szomszédban nyitott Bicac utcából volt beszámozva.) Számos esetben dobtak át ajándékcsomagokat Pista bácsinak a felsőbb emeletről, amelyekkel reggelre a kert meg is élénkült színekben, szagokban és tárgyi bizonyítékokban. Pista néni szótlanul összegyűjtötte, így aztán nekik volt a legteltettebb kukájuk az egész Malom utcában. A szemetesek olykor szándékosan kihagyták Pista bácsi és Pista néni ingatlant, nem szállították el a hulladékot, arra hivatkozva, hogy ennyi szeméért különdíjat kell felszámoljanak. Ilyenkor Pista bácsi talicskára rakta a szemetet, és alkonyat után elhordta a környék nagyobb utcai gyűjtőtárlóiba. Tisztaban volt vele, hogy illegális, amit cselekszik, de remélte, a felfüggesztett háromhavi elzárása mellé ezt nem fogják felírni halmazatban.

A blokkból hajigálók többször is kérvényezték a Pista bácsi tulajdonában álló épület elbontását, a kilátás feljavítását illetően, a néptanács ígéretet is tett, de lehetett valahol az égben, vagy közelebb, a városrendészeti hivatalban egy jótévő angyal, akinek sikerült a rendszerváltásig elnapolni a bontást. Azóta nem történt kísérlet Pista bácsiék kiebrudalására.

Egyszer éppen akkor állított be a szülői házba az időközben felnőtt (és részben elköltözött) Géza és Zoli, akik éppen ebben a sorrendben születtek már a Malom utca 21. szám alá, amikor apjuk fordult a talicskával, semmi idő alatt munkába álltak, kivették apjuk kezéből a kezdeményezést, apjuk helyett elhordták az ajándékcsomagot, aznap ugyanis a szemetesek különösen pimaszul tagadták meg az elvitelt. Még ki is köptek Pista bácsi elé, aki egy lyukas fazekat akart utánuk hajítani, ha Pista néni le nem fogja. Gondolj, Pistám, a felfüggesztésre! – figyelmeztette urát, aki viszont azt kívánta, hogy a köztisztasági vállalat mocskoslelkű alkalmazottait függeszték fel az első fára. (Nem függesztették fel, említjük meg a reménykedőknek, akik erőszakos jelenetekre számítottak.) De este, amikor Géza és Zoli beállítottak, a kertért bánkódó Pista néni elmesélte nekik apjuk aznapra rendelt megaláztatását.

Az is roppant megalázó volt, közbevetőleg szólva, hogy a nagy fordulat esztendeiben, még a múlt században, Török tanár felkereste Pista bácsit, akit még mindig tegezett, a különbség és a tanítváni viszony nyomán felhatalmazva érezvén magát erre, és azt tanácsolta, hogy Pisták adják be kártérítési igényüket az elrabolt kert ügyében, ugyanis egykor több száz indonéz-szumátrai dollárt ítélt meg az állam az elvett kert négyzetméteréért mindenkinek, akitől a Malom utcai kertet kisajátították építkezési célokra. Papíron. Ugyanis valahogyan elfelejtődött a tényleges kifizetés, teltek-múltak az évek, Török tanár akkoriban, még a fordulat

előtt azt tanácsolta, nem volna túl elmés dolog sürgetni a néptanácsot a kerti kártérítés ügyében, a többi panaszlóval való szövetkezés gyanút kelthet, az ország jogrendszere nem ismeri el a pertársaság intézményét, csupán a kollektív panaszra adandó süket választásokat és az egyéni sérelmeket, amelyek a kollektív (városi és állami) érdekek mellett eltörpülnek, semmisnek nyilváníthatók.

Beadták tehát kilencven után a kártérítési igényt a megítélt indonéz-szumátrai dollárban kifejezve, de azt nem tudták bizonyítani, hogy ez az összeg tényleges kifizetésre soha nem került. Nem volt róla nyugta, ellen-nyugta, független tanúvallomás, hiteles jegyzőkönyv, levéltári, pénztári bizonylat, panasziró dai feljegyzés. A kártérítési bizottság a kertet vissza nem adhatta, mert az a toronyingatlan elbontását jelentette volna, és akkor majd Pista bácsi bizonyára gondoskodik, kérdezte egy jóindulatú, magyarul is tudó hivatalnok a városnál, arról a 60 családról, akik a tömb megsemmisítését és a kert helyreállítását követően fedél nélkül maradnak. Indonéz-Szumátrában időközben hét egymást követő forradalom, államcsíny, puccs és kormányváltás történt, legalább öt államfőt legyilkoltak a celebeszi gerillák, az ország pénzügyi rendszere összeomlott, a Nemzetközi Valutaalap törölte az ország fizetőeszközét a művelt világ váltóirodáinak és bankjainak nyilvántartásából, embargót mondtak ki az i-sz dollárra, így átszámítani sem lehet sem lejre, sem euróra az egykor államilag megítélt kártérítési összeget. Egy ügyvéd azt tanácsolta titokban Pista bácsinak, hogy keressék fel a telekkönyvi hivatalt, kérjenek engedélyt, időpontot, nézzék meg a régi nyilvántartásokat, azokra, amennyiben tisztességes hivatalnokok dolgoztak akkoriban, pontosan rávezették a kisajátított terület nagyságát, helyrajzi számát és akkori értékét (aranykoronában?). A telekkönyvi hivatalban előbb szoba sem akartak állni vele, lepöccintették, kirúgták, mindenféle kifogásokat találtak ki, hogy az akta tárgya túl friss, zárolt, érdektört, törvénytelen lenne feltörni a titkosítást még 70 évig stb. Ugyanaz az ügyvéd ezer lejjert mégis bement a hivatalba, kereste, kerestette a Malom utcai telek bizonylatait, adatlapját, de semmit sem talált. Valaki kiemelte, eltűnt. Megsemmisíthették, valószínűleg a néptanács utasítására, mondván, effélére soha többé nem lesz szükség. Pista bácsi gyomorfelekélyt kapott a telekkönyvi hivatal ügyintéző ellenbuzgalmából kifolyólag, Pista néni lábán kifakadt egy régi fekély, amikor sorba állt a levéltár előtt a föld(vissza)igénylők közé szorítva, beszállították a kórházba, ahol hosszan várakoztatták, végül gyorsan varizsáltak valamit rajta, és hazabocsátották. Másnap éjjelre belázasodott, sebe elfertőződött, és hat hétig feküdt a felsőkórházban. A tanár azt mondta, szerencséje van, Pista néni, hogy hozzám került, mert a többiek ügyet sem vetettek volna magára egy ilyen semmiség miatt. Pista bácsi a kibocsátáskor az orvos köpenyébe ezeröttszáz lejt akart bedugni egy borítékban, de Mónay doktor elhárította. (Pista bácsi megsértődött. Mi az, az ő pénzük nem jó? Hiába magyarázta Géza, a bátrabbik Pistabácsi-fiú, hogy az orvos puritán, nem fogad el pénzt, Pista bácsi nem hitte el, nem így tapasztalta.)

Aznap este, amikor elmesélte Pista néni, hogy milyen otrombák voltak Győzikek – ők is kábeltévéből ismerték a nagy mulattatót, és azt gondolták, minden alap nélkül, hogy a szemetesek rokona –, Zoli, az erősebb Pistabácsi-leszármazott fogott egy, a blokkbafingók által átadott szeméticsomagot, és kiment a kertbe. Akarom mondani oda, ami még maradt a kártérítés megtagadása nyomán, és teljes erejéből visszahajította a második emeletre. Szépen, klasszikus ívben landolt az erkélyen. Csusszanását innen is lehetett hallani, puffanása tompa volt, de senki nem nyitott ablakot, nem lépett ki a célponti erkélyre.

Azóta hetente háromszor a Pistabácsi-fiúk, Géza és Zoli, ebben a sorrendben állították elő az anyakönyvi kivonataikat a lakossági nyilvántartóban egykor még a rendőrségen, edzőterembe járnak, a célbadobásban gyakorolják magukat, és egészen jól haladnak a csont nélküli kosárra dobásban. Magasabb szintre törekednek. Pista bácsi és Pista néni olykor a teljes régi kerttel álmodik, ahol a salátalevelek már derékgig érnek.

Nagy Zsuzsanna: Szakadás

Szolgáltatás – Üzleti ajánlat

KERESEK EGY KOMOLY HÖLGYET vagy CSALÁDOT két idős személy állandó gondozására Mezősályiba, tisztességes bér fejében. Érdeklődni a 0741-365-957-es telefonszámon. (2/2151-I)

A KOVÁCS PÉKSÉG PÉKEKET és PÉKSÜTEMÉNY-KÉSZÍTŐKET alkalmaz. Tel. 0744-403-114. (21095)

SZENDVICSKÉSZÍTŐT alkalmazunk. Tel. 0741-215-738. (63456-I)

TÁPGYÁRTÁSSAL, VALAMINT SZÁRNYASTENYÉSZTÉSEL FOGLALKOZÓ CÉG munkatársakat keres: RAKODÓMUNKÁST, ZSÁKOLÓT és BAROMFIGONDOZÓT. Tel. 0725-578-030. E-mail-cím: anfeed@anfeed.ro (sz.-I)

A hirdetési rovatan megjelent közlemények, reklámok tartalmáért a hirdetésfeladó vállalja a felelősséget!

ADÁSVÉTEL

LAKÁST vásárolok a Budai negyedben. Tel. 0749-106-870. (1/2150-I)

KEMÉNY tűzifa eladó – 130 lej. Tel. 0754-615-527, 0746-981-288. (1/2146-I)

ELADÓ hatsoros, műtrágyaszórós kukoricavető gép. Tel. 0749-500-746. (3/2160-I)

MINDENFÉLE

KÉSZÍTÜNK, szerelünk: külső műanyag redőnyöket, szalagfüggönyöket, harmonikajátékokat. Tel. 0265/218-321, 0744-121-714, 0766-214-586. (8/1722)

ALKALMAZUNK hegesztőt, lakatost. Tel. 0744-572-889. (21056)

TETŐFEDŐ bádogosmester vállalja bádogtető készítését, szerelését és javítását, csatorna készítését és szerelését különféle anyagokból, cserépforgatást. Tel. 0743-903-910, 0756-525-549. (1749)

MEGEMLÉKEZÉS

Szomorú szívvel emlékezünk április 6-án szeretett édesanyánkra, **PERES ÁGNESRE** halálának 10. évfordulóján. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! Szeret-
tei. (5/2105-I)

Nem láthatom miattad a tavaszt,
elégette hő szenvedélyem azt.
Nem láthatok sem földet, sem eget,
csak tégedet, csak bájos képedet.
Ki ránk fényt és díszt hozott,
sírba hanyatlott.

Emlékünk legyen öröklétű
csillagod álma felett.

HANES ERZSÉBET született Szilágyi 2012. április 7-én, húsvét első napján visszaadta lelkét Teremtőjének. Azóta bús szívünket mély gyász övezi, és bánatunk egyre fokozódik, amíg élünk.

Áldott, szép emléket fájó szívvel őrzik gyermekei, unokái, testvérei, élettársa, valamint minden rokon és ismerős.

Nyugodjon csendesen, legyen békés álma!
A gyászoló család. (14/2114)

Fájó szívvel emlékezünk április 6-án, amikor 4 éve távozott közülünk **FÜLÖP RUDOLF**, a szeretett férj, édesapa, nagy-
apa és após.

Emlékét örökké szívében őrzi felesége,
Rózsika és szerettei. (sz.-I)

Aki szeretteinek szívében él, nem hal meg, csak távol van.
Szomorú szívvel emlékezünk április 6-án id. **TAKÁCS JÓZSEFRE** halálának 25. évfordulóján. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! Emlékét őrzi fia, három lánya, menyé, három veje, hét unokája, két dédunokája és azok családja. (14/2144)

Örök fájdalommal emlékezünk április 7-én drága jó édesanyánkra, **FÜLÖP KATALINRA** szül. Keszeg halálának 10. évfordulóján. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! Szép emléket soha el nem múló szeretettel őrzik szerető gyermekei és családjuk. (2/2159-I)

ELHALÁLOZÁS

Mély fájdalommal tudjuk mindazokkal, akik szerették és ismerték, hogy a szabédi születésű **AMBRUS MAGDOLNA** szül. Szombath az UJCM volt dolgozója türelemmel viselt, hosszú betegség után, életének 71. évében 2019. 04. 04-én elhunyt. Hamvasztás utáni temetése 2019. április 9-én, kedden 13 órakor lesz a nagykórház mögötti maros-szentgyörgyi temetőben. Búcsúzik tőle gyászoló családja. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! (sz-I)

Közpénzügyi Minisztérium
Kommunikációs, közkapcsolati és sajtóosztály

A pénzügyminisztérium áprilisban is folytatja a kincstárjegyek kibocsátását a lakosság számára

A Közpénzügyi Minisztérium április 2-ától újabb kincstárjegyeket bocsát ki a lakosság számára, 1, 2, 3 és 5 éves lejáráttal, évi 3, 5, 4, 4, 5, illetve 5%-os kamattal. Az ezekből származó jövedelem adómentes.

A kincstárjegyeket az Állami Kincstár kirendeltségeinél, valamint a Román Posta Rt. postahivatalaiban lehet megvásárolni:

– 2019. április 2–22. között az Állami Kincstár kirendeltségeinél;
– 2019. április 2–19. között a Román Posta városi postahivatalaiban, április 2-től 18-ig pedig a vidéki postahivataloknál.

A kincstárjegyeket azok a természetes személyek vásárolhatják meg, akik a jegyzés időpontjában betöltötték a 18. életévüket. A befektetendő összeg bármekkora lehet, nincs határ megszabva.

A jegyzés idején a befektetőknak módjukban áll kérni a jegyzett összeg semmisnek nyilvánítását egy erre vonatkozó kérvény benyújtásával. A jegyzés megtörténte után a jegyzés visszavonhatatlan, és nem lehet semmisnek nyilvánítani.

Egy kincstárjegy nominális értéke 1 lej, a kamatot évente adják hozzá, a tájékoztató anyagban előírt időpontokban fizetik ki.

A kincstárjegyek átruházhatók, és lejárat előtt is visszaválthatók.

A kincstárjegy tulajdonosának elhunytja esetén a tulajdonjog az örököstől illeti meg, akik igazolják örökös minőségüket.

A lakosságnak szóló kincstárjegyeket az egész 2019. év folyamán kibocsátják. Minden hónapban a jegyzés három héti tart. A lejárat utáni visszaváltás határideje az érdeklődés függvényében változhat.

A jegyzés útmutatóját, illetve az esetleges módosításokat a www.mfinante.ro, a www.datoriepublica.mfinante.gov.ro, a www.comunicatii.gov.ro, a www.posta-romana.ro honlapokon teszik közzé.

A tanulók, egyetemisták és 55 év fölötti nyugdíjasok figyelmébe!

A Siletina Impex Kft. – Helyi Közszállítási Rt. Társulás ezúton értesíti az érdekelteket, hogy bizonyos problémák miatt április 9-étől a kövesdombi jegyiroda bezár. Ezért felhívjuk az érdekeltek figyelmét, hogy bérletért forduljanak a többi jegyirodához: Mihai Eminescu Ifjúsági Ház, a kombinátnál levő diszpécserszolgálat, a Tudor negyei Fortunánál, az 1918. December 1. út 92. szám alatt (az Európa panzióval szemben), a Béga utca 2. szám alatti székhelyen.

A bérleteket április 30-ig lehet kiváltani, ezért felkérünk minden érdekelteket, hogy mielőbb jelentkezzen érte, a hó végi és a húsvéti ünnepek miatti zsúfoltság elkerülése érdekében.

Megértésüket köszönjük.

Az igazgatótanács

INTERNATIONAL YOUTH JAZZ COMPETITION & FESTIVAL

10 - 13 April, 2019

April 10
School of Rock - Jazz programme
Jazz Bands from School of Arts Târgu Mureş

April 11
Bari Lacika Trio (HU)
Petra Acker & the Band (RO)

April 12
Zolbert Duo - Smooth Jazz Night (HU)
Sorin Zlat - Groove Garden (RO)

April 13
Mike Nielsen - Solo Guitar Tour (IRL)
Szöke Nikolett (HU)

STUDIAZESTRO INTERNATIONAL YOUTH JAZZ COMPETITION & FESTIVAL

Jazz music doesn't have an expiration date.

Bánfalvy Stúdió

2019 Erdélyi Turné

Richard Willey – **GESZTESI KÁROLY**

Ronnie – **SZÁRAZ DÉNES**

Jane Worthington – **BUGÁR ANNA**

Ray Cooney

A MINISZTER FÉLRELEP bohózat

DO NOT BE FEARFUL

DEFENDER

Apólonó – **GREGOR BERNADETT**

Pamela – **BÁNFAVY ÁGNES**

George Pigden – **BELEZSNAY ENDRE**

Marosvásárhely
Május 4
Kulturpalota
20:00 órá

SZEREPOSZTÁS:

Richard Willey
A menedzser
A főpincérGESZTESI KÁROLY
HARMATH IMRE
SCHLANGER ANDRÁS/
URMAI GÁBORJane Worthington
A hulla
George PigdenKISS RAMÓNA/
BUGÁR ANNA
BELEZSNAY ENDRERonnie
Pamela
ApólonóSZÁRAZ DÉNES
BÁNFAVY ÁGNES
GREGOR BERNADETT/
VANYA TÍMEA

Fordította: Ungvári Tamás; Dramaturg: Benedek Albert; Rendező: Horváth Csaba; Producer: HCS, Oliver W. Horváth

Diszkrét-és jelmeztervező: Györfi Gabriella; Koreográfus: Horváth Gyula Antal; Rendezőasszisztens és ügyelő: Székra B. Diána; Sógó: Varga Réka

ETV 10 TV

ÜZENET SZERETETTEL

BARABÁSI TIVADARRAL ÉS KURTA KINGÁVAL
MINDEN VASÁRNAP 13:30-TÓL

Adományozz 2 eurót
sms-ben a 8840-es számra,
és biztosítod egy éhes
gyermek egyszeri meleg
ebédjét.

www.caritas-ab.ro

caritas
Gyulafelelvár

A marosvásárhelyi Víkendtelepen augusztustól új, vízsugaras csúszdákat szerelnek fel. Aláírták a szerződést

Egy új, négy csúszdából álló rendszert alakítanak ki a marosvásárhelyi Víkendtelepen (Maros Sport- és Szabadidőközpont), az 1,20 méter mélységű medencében létesített platformon, aláírták a beszerzésre vonatkozó szerződést.

– A szerződés értelmében a műszaki jellemzők a következők: zárt csőrendszerű vízcúszda (Kamikaze), kezdőmagasság: 12 m, csúszási hosszúság: 30-33 m, átlagos lejtés: 20/40%, maximális kapacitás: 120 személy/óra, színe zöld. Emellett egy fekete lyuk + repülő csónak típusú vízcúszdát is felszerelnek, amelynek három egymást követő szakasza van a 12 méteres magasságból a víz szintjéig, kék színű. Idén nyáron szerelik fel a szerpentin típusú vízcúszdát is, amelynek kezdőmagassága 12 m, hossza 85–90 m, átlagos lejtése 13/16 m, maximális kapacitása 120 személy/óra, színe sárga. Nem utolsósorban felszerelnek egy kétsávos, egyenes vízcúszdát is, egy külső ívű és egy belső ívű kanyarral, az indulási sebesség növelése, illetve az érkezési sebesség csökkentése érdekében, 8 méteres kezdőmagassággal – mondta el Claudiu Maior, a polgármester tanácsadója.

Mind a négy vízcúszdát a meglévő medence környékén szerelik fel, egyetlen fémszerkezetre, különböző magasságú, 8 méteres és 12 méteres platformokkal. Emlékeztetünk arra, hogy a 2019-es nyári szezon a Víkendtelepen, mint minden évben, május 1-jén, a munka ünnepén kezdődik.

A bel-
és külkapcsolati osztály
(Marosvásárhely
Polgármesteri Hivatala)

MEGJELENT

A szerencsejáték-függőség a gyakorlatban nem csupán a függő személyiség egyik problémája; a kezelés, felépülés eredményes megközelítéséhez a szerhasználatokat is – elsősorban alkohol, másodsorban kábítószer – tárgyaljuk a téma teljes körű feldolgozásában.

A könyv célja kettős: egyrészt az érintett vagy veszélyeztetett függők és hozzátartozóik, valamint a kezelésben dolgozó szakemberek számára nyújt segítséget. Az olvasmányos, rendszerezett ismeretanyagot tartalmazó könyvet a kliensek művészetterápián készült munkái színesítik.

Kapható a KOBÁK könyvesboltban
Marosvásárhely, Győzelem tér 18.szám

NON STOP
állunk rendelkezésedre!

RexoGold
a te zálogházad

Str. Frantz Liszt nr. 11
Telefon: 0265 - 25.11.11
Mobil: 0748 - 25.11.11
www.rexogold.ro